

Mary og Max [DVD]

Mary og Max [DVD]

Et tilfeldig og usannsynlig møte mellom to ensomme sjeler utgjør utgangspunktet for Adam Elliots *Mary og Max* - en film spekket med humor og kjærlighet, men med alvorlig undertone.

Mary and Max
Adam Elliot
Melodrama Pictures
2009
Star Media Entertainment
16:9 Widescreen (1,85:1)
Dolby Digital 5.1
92 min.
2

6

Two lost souls swimming in a fish bowl

Jeg har hatt gleden av å følge filmkarrieren til Adam Elliot, helt siden eksamenfilmen *Uncle* (1996), ble vist på Animerte dager i Oslo i 1998. Siden ble alle kortfilmene i familietrilogien (*Uncle*, *Cousin* (1998) og *Brother* (1999)) vist på festivalen de påfølgende årene og jeg var hekta på Elliots halvskjeive fortellinger om dysfunksjonelle familiemedlemmer. Alle filmene er laget i samme røffe stop-motion teknikk med plastelina som utgangspunkt. Det visuelle uttrykket står seg meget godt til de haltende relasjonene i filmene. Da familietrilogien var gjennomført, tok Elliot ett steg videre og fortalte den fascinerende historien om *Harvie Krumpet* i 2003 og strakk kortfilmformatet til 23 minutter. Det var nok til å gi oscar for beste kortfilm. Neste steg på karrierestigen syntes selvsagt; seks år senere så *Mary og Max* dagens lys.

Mary og Max forteller historien om åtteåringen Mary som er ensom og trist i Mount Waverley, en av forstedene til Melbourne. Ved en tilfeldighet, og som et forsøk på å kvitte seg med ensomheten, blir hun brevvenn med den 36 år eldre og svært overvektige Max i New York. I tillegg til også å være ensom, lider Max av asperger syndrom og har følgelig et noe anstrengt forhold til sine omgivelser (og vice versa). Gjennom 20 år følger vi forholdet de to brevvennene i mellom og selv om to kontinenter skiller dem, blir forholdet deres nært og til glede for begge. I begynnelsen har Max vanskelig for å takle Marys mange spørsmål om stort og smått, men ved hjelp av store mengder sjokolade og et opphold på psykiatrisk avdeling, blir Max fortrolig med brevvekslingen.

Filmen fortelles gjennom brevene og de mange anekdotene som fortelles fra begge parter og som til sist danner bakteppe for livene til Mary og Max. Mary med sin alkoholiserte mor og fraværende far, og Max på sin side venneløs og isolert som følge av hans psykiske tilstand. Det som i utgangspunktet er to triste skjebner, forteller langt i fra en trist historie. Javisst omhandler filmen selvmordsforsøk, alkoholmisbruk og ensomhet, men med en humoristisk vri som setter temaene i et annet perspektiv enn det vi vanligvis blir servert. Animasjonen skaper en viss distanse til den alvorstunge tematikken, samtidig som bruken av animasjon gjør historien mer spiselig. *Mary og Max* ville ha vært en grå og kjedelig affære hvis den ble produsert som realfilm. Den skjeve animasjonen utfyller det skjeve universet karakterene befinner seg i.

Den særpregede visuelle stilen gjør filmen til en estetisk nytelse. Fargebruken er meget dempet, og det er kun noen få røde detaljer (Marys hårpynt, morens groteske leppestift og Max' "kalott"). Scenene fra Australia er preget av et brunt hovedinntrykk som står i stil til øyefargen til Mary som beskrives i filmen som fargen av møkkete vanddammer. Scenene fra Max' New York er dominert av gråfarge og den ellers fargesprakende byen portretteres i sort-hvitt. Den neddempede fargebruken understreker den dystre stemningen som hviler over filmen, mens de røde detaljene illustrerer de humoristiske og livlige anekdotene som krydrer filmopplevelsen.

Bruken av fortellerstemme er gjennomgående, og Barry Humphries (best kjent som Dame Edna, men også haien Bruce i *Oppdrag Nemo*) binder historien sammen meget godt. Forøvrig er det Philip Seymour Hoffman som imponerer sterkest som stemmegiver til Max. Hoffman gjør en nedtonet, men også livskraftig portrett av mannen med en stemme som tidvis minner om Tom Waits' grøtete stemmeprakt. Det er også en glede å høre Bethany Whitmore som gjør den unge Mary.

Det er forfriskende å se animasjon myntet på et voksent publikum som forteller en gripende og viktig historie. Ekstra kudos til Arthouse og Star Media Entertainment som bringer denne vindskjeve og i utgangspunktet smale filmen til Norge. Filmer som dette fortjener et bredt publikum.

Utgivelsen:

Mary og Max er en film med et nedtonet visuelt og lydlig uttrykk. Det er intet å hente her for lyd- og bilde fanatikere. DVD-utgivelsen formidler likevel filmens kvaliteter på en god måte uten at wow-faktorene er tilstede.

Utgivelsen er dessverre helt strippet for ekstramateriale. Det er synd, siden publikum ville satt pris på å se Adam Elliots foregående kortfilmer, både familietrilogien og *Harvie Krumpet*. Det er muligens verdt å vente på en mer utvidet blu-ray-utgivelse.

Uansett er

Mary og Max er såpass sjelden blomst i det norske DVD-markedet, at enhver filmkjenner burde ha denne i sitt utvalg.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 11.09.10

Takk til Star Media Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Mary og Max:

Ja

[Mary&Max_cover;](#)